

hvert Fald vil der ved Afgravning af en Mængde Veje ind til Byerne undgaas Dyrplageri i stor Udstrækning om Vinteren, naar Vejene er glatte. Der har ogsaa ofte været Tale om, at man af Hensyn til Bilkørselen skulde søge at faa Grøften paa den ene Side af Vejene afskaffet og derved gjort Vejene bredere. Her var en Lejlighed til at henlede Opmærksomheden paa det.

Jeg vil haabe paa en fredelig Udgang af denne Sag, og at det ikke skal vise sig, at det i Virkeligheden er Industriens og Landbrugets Arbejdsgivere, der har skudt deres Spids her ind i Regeringen og Rigsdagen, hvor man handler ud fra de snævre Interesser, som disse Arbejdsgivere i By og paa Land kan have. Jeg vil ikke haabe, at det skal være Forklaringen paa Industriens tilsyneladende Taalsomhed overfor Regeringen med Hensyn til Krisen og Arbejdsløsheden. Men der kan unægtelig være Grund til at spørge, om det er Meningen, at Arbejderklassen skal korsfæstes, og dens Kjortel deles for Ulejligheden. Man indvier Rigsdagssamlingen med Guds-tjeneste i Holmens Kirke, men til daglig mærker man egentlig ikke til, at Livet i de herskende Partier præges af kristelige Grundsætninger. Vi mærker ikke meget til de gode gamle Leveregler om, at man skal elske sin Næste som sig selv, og at man skal gøre mod andre, som man ønsker, andre skal gøre mod en selv. Man mærker det i hvert Fald ikke i det foreliggende Lovforslag. Officiel Anerkendelse har det sidstnævnte Ord vel kun vundet i Statsbanernes Toilettrum, hvor det er anbragt i Glas og Ramme over hver Kumme, men det er ikke tilstrækkeligt, det betyder ikke meget. I Krigsaarene var Arbejderne vant til at blive betragtet som ligeberettigede Medborgere, og det bidrog i meget høj Grad til at opretholde den Balance, som holdt Danmark udenfor Krigsen og lod os slippe saa forholdsvis godt gennem Krigskrisen. Nu truer man med at ville sætte Arbejderne udenfor, ikke at ville tage tilbørligt Hensyn til dem, kort sagt anbringe dem under Formynderskab. Det vil være at afskære den naturlige og historiske Udvikling, som Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningen hviler paa, og Grunden dertil kan jeg som alle de andre af mine Partifæller, der har talt, ikke se. Misbrug og Bedrageri, og hvad der ellers tales om, kan ikke være Grunden, det kan forefalde alle Vegne, og det kan ogsaa foregaa, selv om man gik til den nu foreslaaede Ordning. Der kan ikke

paavises noget om, at man fra Kassernes Ledelses Side under de nuværende Forhold har dækket over den Slags uheldige Elementer, saa for Ærlighedens Skyld er det ikke nødvendigt at anvende saadanne Tvangsmidler eller Berøvelse af nogle Understøttelser, men hvorfor saa sende en saadan, som der allerede er sagt, Knyt-næve i Ansigtet paa Arbejderne? Hvorfor tilsigte et saadant Diktatur, medens alt i Virkeligheden indbyder til Samarbejde? Der er dog Grund til at spørge de regerende Partier, om de virkelig føler sig saa faste i Sadelen. Det betaler sig undertiden ogsaa for Købmanden at give Slip i Tide. Der vil absolut ikke ude i den store, brede Befolkning, hverken blandt Arbejdere eller Middelstandsfolk, kunne ventes nogen som helst Sympati for Bestræbelser, der gaar i Retning af at forringe Arbejdernes Kaar eller i Retning af Løntrykkeri eller noget af den Slags. De næringsdrivende vil være mod dette alene af den Grund, at ingen som Middelstanden ved, hvad en god Købeevne i de store Befolkningslag betyder, og ude paa Landet vil man heller ikke finde Tilslutning til saadanne Tanker, hvis de er til Stede. For 14 Dage siden afholdt Husmandsforeningerne i Aarhus Amt Formandsmøde for at tilrettelægge Sagerne til Søndemandsmødet nu i den nærmeste Tid. Ved den Lejlighed var Nødarbejdsforslagene ogsaa paa Tale, og det var allerede bekendt, at der vilde fremkomme et Lovforslag om Nødarbejder til nedsat Betaling. Det blev meget stærkt fordømt af samtlige tilstedeværende Husmandsformænd i Aarhus Amt. Man vilde ikke give Tilslutning til saadanne Bestræbelser, og saaledes vil det sikkert gaa ude omkring i Landet blandt hele den store, almindelige og jævne Vælgerbefolkning. Foreløbig har Nødarbejdsplanerne i hvert Fald ikke gjort andet end om muligt at bidrage til den i Forvejen alt for store Arbejdsløshed. Der er her i dette Ting et Medlem, til hvem en Gaardmand for nylig har henvendt sig med Forespørgsel, om han ikke troede, at Gaardmanden, der havde besluttet at bygge en ny Svinestald, kunde faa dette Arbejde udført som Nødhjælpsarbejde, naar denne Sag var gennemført. Han kunde nok lide at faa sin Svinestald udført 25 pCt. billigere, selv om han skulde udsætte Arbejdet lidt.

Der siges, at Landet ikke kan bære de Understøttelser, der ydes, og at Landet ikke er i Stand til at skaffe Arbejde til hele den store Hær, der er ledig som